

KLUBÍČKO

Leden – Únor

Heslo misionářů: „Rozdělme se s chudými o svůj chléb a o svou víru.“

Ahoj kamarádi,

s novým rokem vám představujeme v novém kabátě i naše Klubíčko. Změnami totiž prošel náš školní časopis nejen zvenčí, ale na návrh našich redaktorů především v obsahu. V novém Klubíčku najdete více zábavy, od křížovek, vtipů, hádanek až po pohádky či příběhy. A protože chceme být časopisem pro všechny žáky naší školy, je naše Klubíčko nyní rozčleněno tak, aby si v něm každý, ať už je to prvňáček či deváťák, mohl najít pokaždé něco zajímavého pro sebe.

Měsíc leden je pro většinu z nás příležitostí k tomu vzít sánky, boby, lyže či snowboard a vyrazit někam na kopec vstříc napínavému dobrodružství, které nám slibuje bohatá sněhová nadílka. To ve škole, zvláště na konci tohoto mrazivého měsíce začíná často „přituhovat“. V našich třídách se do napjatého ticha ozývá jen šustění tužek, jak usilovně píšeme obávané pololetní písemky, nebo s napětím čekáme před tabulí, z čeho nás učitelé vyzkouší. Chceme totiž vybojovat co možná nejlepší známky na vysvědčení, abychom se jím mohli pochlubit rodičům, babičkám a dědečkům, nebo svým kamarádům. Ještě že si budeme moct odpočinout o následujících prázdninách.

V únoru oslavíme svátek sv. Valentýna, který nám připomíná, že máme myslet nejenom na sebe, ale také na své blízké či vzdálené přátele. Naše Misijní klubko proto nezapomíná ani na svoje misijní poslání. V tomto dvojčísle najdete slibovaný rozhovor s otcem Markem Adamcukem OMI, který se vypravil na jednu ze svých misijních cest do vzdáleného Pákistánu. Dozvíte se tak něco o tom, že život v Pákistánu není zrovna legrace, když si například představíte, že děti v našem věku celý den těžce pracují na poli, aby svým rodičům pomohly zajistit obživu pro svojí rodinu. Zkuste si na to třeba vzpomenout, když se vám nebude chtít jít ráno do školy. Misijní výpravy však mají ale i své radostné stránky, které zahřejí i ty největší zmrzlíky. Můžete se o tom přesvědčit v naší reportáži.

V novém zimním dvojčísle se také dozvíte něco více o projektu Papežského misijního díla dětí s názvem *Misijní bombónek*, ke kterému se vztahuje v prosinci vyhlášená soutěž o „nejhezčí kasičku“, do které se budou moct strádat uspořené peníze pro misie. V lednu se někteří z vás zúčastnili tradiční Tříkrálové sbírky. Kdo to však vlastně byli Tři králové, jaký byl cíl jejich hledání a spoustu dalších zajímavostí se dozvíte v jednom z našich článků. Na malé čtenáře tu dále čeká oblíbená omalovánka nebo vystřihovánka, a pro ty větší tu máme napínavý příběh, vtipy, křížovku, a mnoho dalších zpráviček ze světa misí.

TŘI KRÁLOVÉ

My tři králové jdeme k vám,
štěstí, zdraví vinšujeme vám.

Štěstí, zdraví, dlouhá léta,
my jsme k vám přišli z daleka.

Z daleka je cesta naše,
do Betléma mysl naše.

Nám třem se hvězda zjevila,
která jak živa nebyla.

Jak jsme tu hvězdu viděli,
hned jsme si koně sedlali.

Co ty, černej, stojíš vzadu,
vystřkuješ na nás bradu?

A já černej vystupuju
a Nový rok vám vinšuju.

A my taky vystupujem
a Nový rok vám vinšujem.

i-creative.cz

Tři králové

„My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví vinšujeme vám.“ Určitě si vzpomínáte na tuto známou melodii, kterou slyšíme každý rok po Vánocích. Samozřejmě se bavíme třech králích - mudrcích, kteří se vydali na dlouhou cestu, aby uvítali Ježíška v našem světě.

U nás slavíme tři krále 6. ledna. Většinou odstrojujeme vánoční stromeček a začínáme držet masopust. K tomu také patří každoroční koledování. Koledníci nám za příspěvek na dobročinnou organizaci napíší nad dveře křídou K+M+B.

Co znamená K+M+B ?

Je to zvláštní, ale v této zkratce nejde o počáteční písmena tří králů. Ale je to zkratka „Pán požehnej tomuto domu“. Dnes už to jen málo lidí ví.

Kašpar, Melichar a Baltazar byli tři mudrcové, které vedla hvězda do betléma. Každý nesl pro Ježíška, spasitele a krále všech nějaký dar.

Kašpar nesl zlato, Melichar nesl kadidlo (vonná směs pryskyřic) a Baltazar myrhu (mast používaná při pohřbech). Po jejich dlouhé pouti, po které je vedla hvězda se dostali nakonec do Betléma a tam se poklonili mladému Ježíškovi a dali mu své dary.

1. Co nesl Baltazar?

2. Pán požehnej tomuto ...

3. Co vedlo krále do Betléma?

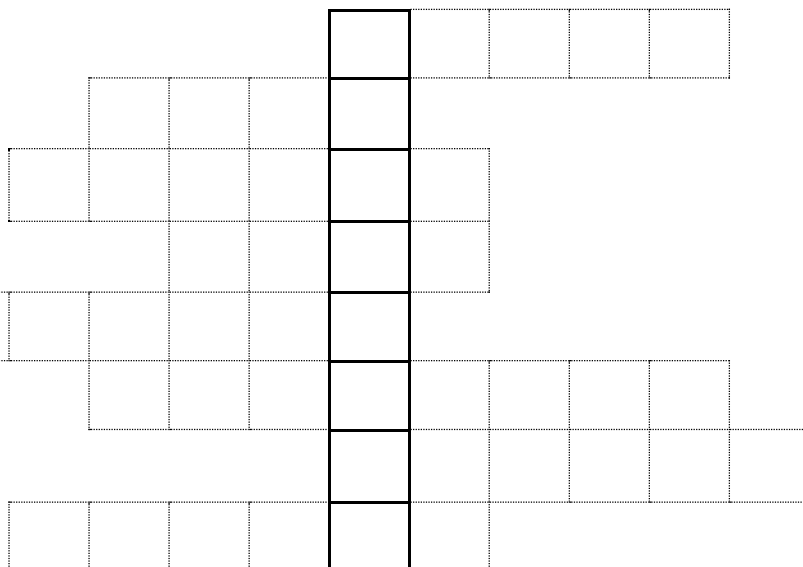
4. Ježíškovi dávali různé ...

5. Měsíc v roce.

6. Co začínáme držet po Vánocích?

7. Svátek narození Ježíška.

8. Místo, kde se Ježíšek narodil

Autorka příspěvku: **Míša**.

Misijní bonbónek

K zásadám správného misionáře patří myslet na své bližní, tedy kamarády z misijních oblastí ve chvílích běžného života, například před jídlem. Můžeme se za ně pomodlit, vzpomenout si na ty, kteří mají nedostatek základních živin a uvědomit si, že si máme vážit toho, co máme. V postní době, kterou křesťané v těchto dnech prožívají, je také důležité zakusit nedostatek toho, co je pro nás celkem běžné. Někteří z nás si nekupují sladkosti, jiní se zase snaží omezit hraní na počítači a více pomáhat rodičům v domácnosti. Dočasné omezení našeho oblíbeného jídla či zábavy nás totiž připravuje na přijetí skutečného velikonočního tajemství.

Máme pro vás zajímavý nápad, jak se zapojit do snahy misionářů, dětí i dospělých, kteří chtějí pomáhat svým bližním v misiích. A pro ty, kteří se chtějí pokusit tento rok prožít postní dobu a správně se tak připravit na oslavu křesťanských Velikonoc, může být právě **Misijní bonbónek** vhodným motivačním prostředkem.

Co je to projekt Misijní bonbónek?

Základní myšlenkou tohoto projektu PMDD je myslet na děti v chudých zemích a snažit se přispět malým dárkem k veliké pomoci. Každý misionář si 1x týdně strádá penízky, které ušetřil za nějakou věc navíc – třeba právě za nějaký ten bonbón, či jinou sladkost, do své pokladničky.

Na co je určen výtěžek této akce?

V naší škole se už brzy také objeví misijní „bonbónkovská“ pokladnička, do které se budou našetřené peníze strádat. Tyto dary se potom odešlou na účet PMD, odkud poputují na pomoc dětem v chudých zemích.

Jak se mohu podílet na této sbírce?

Někteří strádají bonbónek například každý pátek večer, jiní před nedělním obědem. Ukazují tím, že chtějí nejdříve vzpomenout na hladovějící děti a teprve potom se sami najedí. Už víš, jak to uděláš ty?

Jsou ještě jiné možnosti jak můžeme pomáhat misiím?

Samozřejmě se můžeš zapojit i do našeho Misijního klubka a psát třeba krátké články, nebo malovat obrázky do školního Klubíčka. Misijní bonbónek je dlouhodobým projektem PMDD, ale pokud budeš chtít, můžeš se zúčastnit třeba jen jednorázových akcí, které naše Misijní klubko pořádá, většinou k příležitosti nějakého významného svátku (Vánoce, Velikonoce) či k Misijní neděli (Misijní štrúdlování, apod.).

Za vaše příspěvky a dary předem děkujeme. Vaši Klubíci.

Nové přátelství

Zdroj: www.unicef.cz

Pro ty z vás, kteří mají rádi dobrodružné příběhy, tu máme jednu opravdu napínavou povídku, o tom, co získá člověk, když přestane myslet jenom sám na sebe.

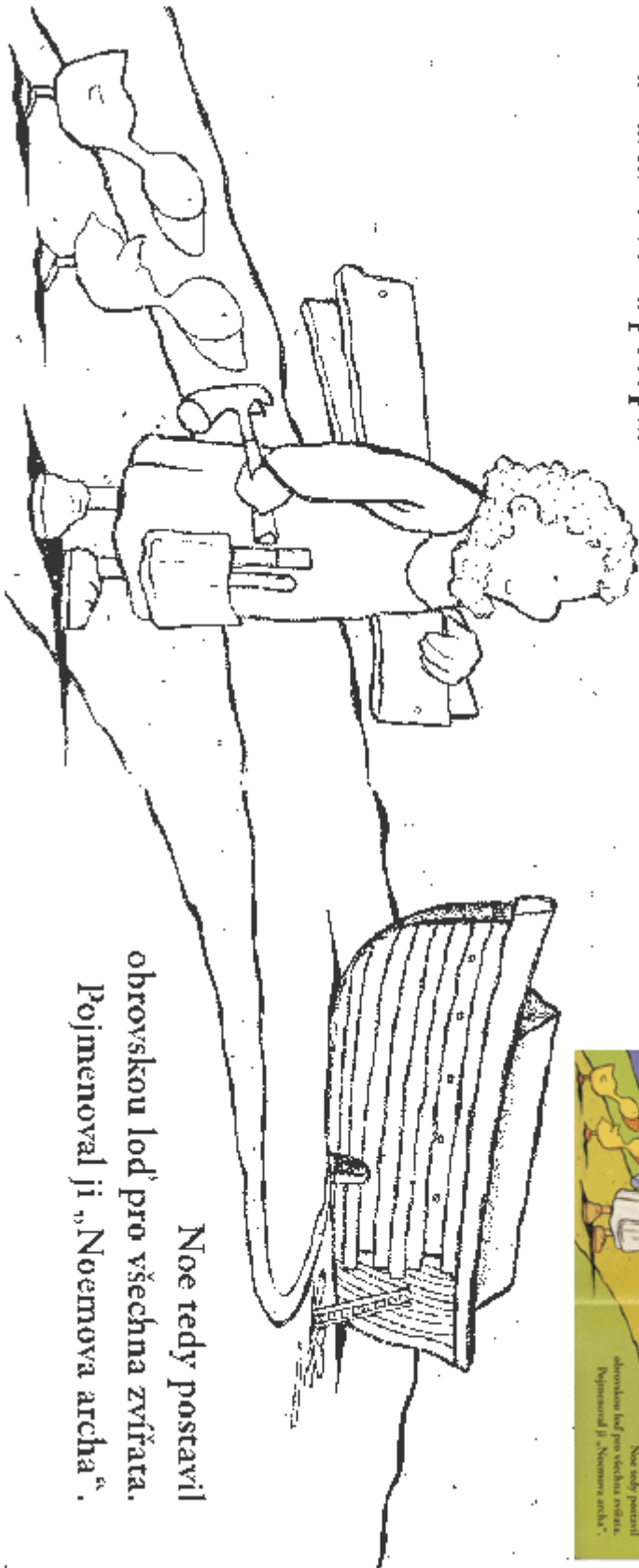
Bylo nebylo, ve velkoměstě New York žila rodina Hackliberů. Tato rodina byla hodně bohatá. Členy této rodiny jsou Jane, Josef a jejich dcera Josefín. Josefín byla na 2. stupni základní školy, byla hrozná pubertáčka, měla ráda černou nebo nějakou hodně tmavou barvu a nesnášela školu. Co nesnášela ale nejvíc bylo, když někdo pomáhal chudým nebo nemocným dětem. Myslela si, že ten, kdo nemá peníze, není normální člověk.

Jednoho dne šla však po ulici a tam stály slečny a vybíraly peníze pro děti v Africe. Měly tam i stánek s informacemi a fotkami dětí. Josefín si všimla jedné dívčinky. Nedalo jí to a vzala si o ní nějaké informace. Doma si našla na internetu více informací o Africe. Pak zavolala svou matku: "Mami, nemohla bych si adoptovat jednu holčičku z Afriky? Na dálku, posílala bych jí peníze a občas bych jí napsala nějaký dopis." Maminka se usmála a dovolila jí to.

Když si tu holčičku Josefín adoptovala, rozhodla se, že jí příští týden napíše dopis. Týden uběhl a Josefín začala psát dopis. Když si ho po sobě četla, byla zmatená, protože nerozuměla tomu, jak nějakí lidé mohou žít v takových podmínkách! Jen co ale uviděla fotku té holčičky, zase se začala usmívat. Představovala si, jaké by to bylo, kdyby se se Sharon, tou holčičkou, setkala: "Ahoj, já jsem Josefín, ale můžeš mi říkat Jos." Ona by odpověděla: "Jééé, ahoj, já jsem Sharon, děkuji, že jsi přijela. Ukážu ti naší vesnici." Pak by si děvčata celý den hrála a večer by se dívaly na západ slunce. Josefín by řekla: „I chudé děti jsou prima“, a otočila by se s úsměvem na Sharon!

Autorka článku: **Terka.**

**Bůh oznámil Noemovi,
že bude velmi dlouho přšet
a nastane velká potopa.**

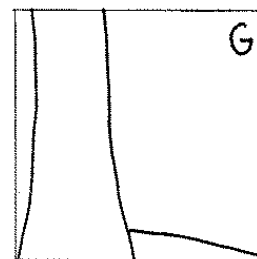
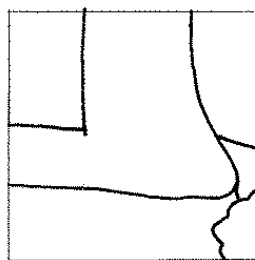
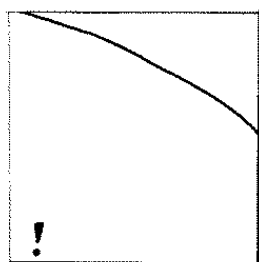
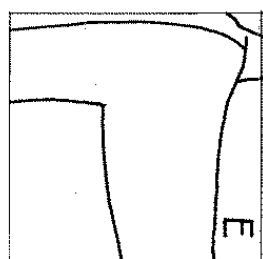
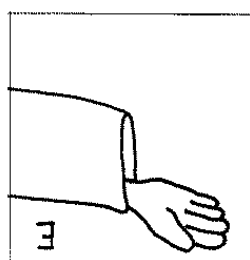
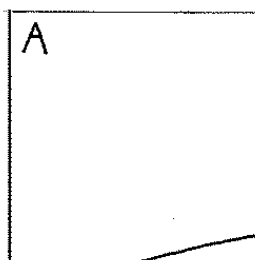
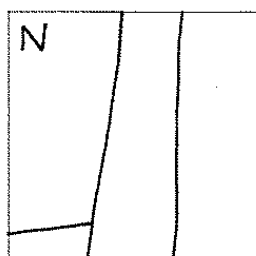
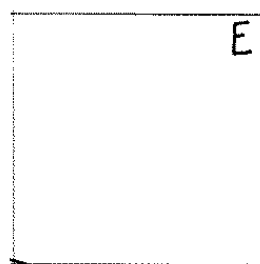
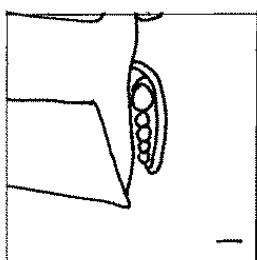
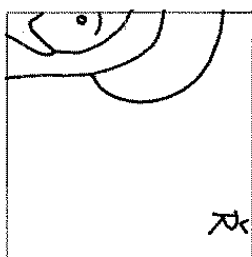
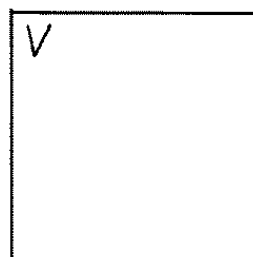
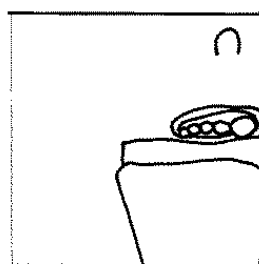
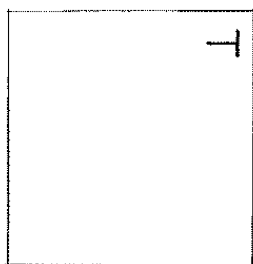
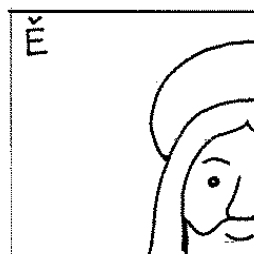
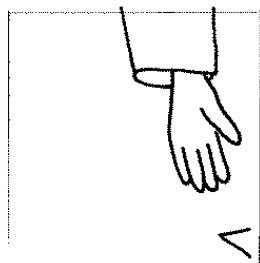
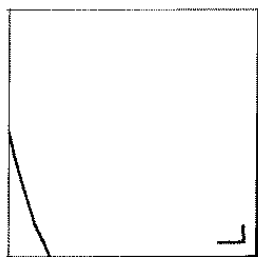

**Noe tedy postavil
obrovskou loď pro všechna zvířata.
Pojmenoval ji „Noemova archa“.**

Tato omalovánka je vytvořena z dětského leporela "Noemova archa - dočkáme se a poznáváme", vydal o Karmelitánské nakl.,
www.ikarmel.cz, autor: Caroline J. Church
úprava obrázku: www.deti.vira.cz

Na začátku postní doby k nám zaznívají dvě důležité výzvy. První z nich je obrácení. Když správně složíš jednotlivé dílky obrázku, dozvíš se, ke komu se máme obrátit od zla, a zároveň také, kdo nám v tomto obrácení může pomoci. Složením obrázku se také správně poskládají rozházená písmenka tajenky, v níž se skrývá druhá důležitá výzva postní doby.

Recept na masopustní koblihy

Ahoj děti! Pokud vaše maminka nebo babička ještě nikdy nezkoušela smažit kobližky, zkuste ji k tomu přimět! Nevíte, o jakou dobrotu přicházíte!

Recept na masopustní kobližky (Zdroj - internetové stránky: deti.vira.cz.)

Z tohoto předpisu vytvoříme 68 koblih, doba přípravy asi 3 – 4 hodiny.

Suroviny:

1 kg hladké mouky
12 dkg cukru moučky
12 dkg másla
6 – 8 žloutků
6 lžic rumu
8 dkg droždí
asi 1/2 litru mléka do těsta a ¼ mléka do kvásku
špetka soli
citronová kůra asi z 1 citrónu
vanilkový cukr
povidla
olej na smažení /asi 1,5 litru/

POSTUP:

Utřeme dohromady cukr, máslo a žloutky.

Kvásek vyrobíme ze ¼ litru teplého mléka, 1 lžice cukru a 2 lžic polohrubé mouky.

Nejdříve ohřejeme ¼ litru mléka ve vyšším hrnci, mléko nesmí být horké, jen vlažné. Droždí si rozdrobíme v hrnku, z ohřátého ¼ litru mléka odlijeme asi polovinu do droždí, které s mlékem rozmícháme. Ve zbytku mléka v hrnci rozpustíme cukr a přidáme 2 lžice polohrubé mouky, nakonec vlijeme do hrnce rozmíchané droždí. Hrnec postavíme na teplé místo a zakryjeme poklicí.

Přibližně po 20 minutách vzejde kvásek.

K utřenému cukru s máslem a žloutky přidáme 1 kg přesáté hladké mouky, dále přidáme kvásek, 6 lžic rumu, sůl, citronovou kůru a vanilkový cukr. Do tohoto těsta přiléváme podle potřeby postupně mléko.

Zaděláme těsto do hladka (zaděláváme asi 15 – 20 minut).

Přikryjeme mísu s těstem utěrkou a necháme kynout přibližně ¾ hodiny.

Během kynutí si přichystáme pracovní plochu pomoučenou hladkou moukou a povidla nebo tuhou marmeládu.

Z vykynutého těsta odebíráme pomoučenou lžicí malé kousky a ukládáme na pomoučenou plochu.

Kousky těsta roztahujeme prsty stejnoměrně do všech stran a doprostřed klademe povidla. (Asi malou lžičku povidel). Povidla s těstem uzavřeme a tím se vytvoří malé kuličky.

Necháme připravené koblihy kynout asi 30 /i více/ minut.

Do velkého kastrolu nebo vysoké pánve (nebo fritovacího hrnce) nalijeme 1,5 litru oleje, zahřejeme na 170 stupňů a do rozehřátého oleje opatrně vkládáme vykynuté koblihy. Smažíme 3 minuty z každé strany tak, aby byla kobliha do půlky ponořená do oleje, zašpičatělou špejlí obracíme po 3 minutách a smažíme po druhé straně. Hotové koblihy opatrně vyndáváme do mísy, kterou jsme předem vyložili ubrousky pro odsátí přebytečného tuku.

Rozhovor s otcem Markem Adamczukem OMI o jeho misijní cestě do Pákistánu

Když se páter Marek rozhodl vyslyšet hlas, který jej zval na cestu misionáře, vstoupil do semináře Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné (OMI). Tento řád se obrací především na chudé lidi po celém světě, kterým zvěstuje Kristovo radostné poselství. Na jednu ze svých misijních cest, až do vzdáleného Pákistánu, nás zavede prostřednictvím našeho rozhovoru také P. Marek Adamczuk OMI, který je oblátem-misionářem a zároveň ředitelem PMD pro naši českobudějovickou diecézi.

Co Vás přivedlo na cestu misionáře?

Myslím, že dodnes úplně nerozumím tomu, jak se to stalo. Jednoho dne jsem zaslechl silné vnitřní volání, hlas, který říkal: „Nechtěl bys vstoupit k oblátům?“ Chvíli trvalo, než jsem se rozhodl, ale cítil jsem, že s tou pozvánkou musím něco udělat. Nemůžu ji prostě nechat být. A tak bylo jasné – stanu se misionářem.

Od jakého věku jste chtěl být misionářem?

Tak to si pamatuji přesně: bylo mi 15 let a zrovna jsem končil základní školu. Poslal jsem všechny své doklady do Malého semináře Misionářů oblátů a jel tam na přijímací zkoušky. Na „příjímačky“ přijelo přes 80 mladých kluků! Přijali nás jen 36. Byl jsem tehdy tak šťastný!

Určitě jste projel mnoho zemí. Která se Vám nejvíce líbila?

Každá země má svá specifika a svou zvláštní atmosféru. Ale nejvíce se mi líbil Pákistán – země kontrastu, bohatství a velké chudoby. Lidé, které jsem tam potkal, myslím tím křesťany, mě okouzlili svou srdečností, dobrotou i vírou, i když žijí ve velice nuzných podmínkách a oni samotní jsou ve společnosti považováni za nejnižší společenskou vrstvu.

Jaký je Váš nejoblíbenější biblický verš?

Je to verš sv. Pavla: „Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus.“ Tento verš jsem si nechal napsat na svůj primiční obrázek, když jsem byl vysvěcen na kněze.

Jaká je Vaše nejhezčí vzpomínka na tuto cestu?

Moje nejhezčí vzpomínka je na poslední den pobytu v Pákistánu, kdy jsem se poprvé úplně svobodně mohl projít večerními ulicemi Karáči a zastavit se na zmrzlinu. Jen se tak svobodně toulal beze strachu ulicemi.

Jak probíhal Váš celý den?

Každý byl jiný. Po modlitbě a snídani jsme většinou navštěvovali různá místa, setkávali se s lidmi a nasávali atmosféru Pákistánu. Večer jsme odpočívali a pak šli spát.

Jak se tam žije?

Život je rychlý. Všude neustále proudí velké davy lidí, kteří něco nakupují, prodávají, někam jdou, něco vezou. Pak práce v dílnách či na poli. Teprve večer se rodina sejde dohromady k společnému jídlu – a to velmi chudému. Většinou si tito lidé mohou dovolit maso jen párkrát za rok.

Mají tam stejná práva muži i ženy?

To ne, nesmíme zapomínat, že je to muslimský svět. Žena nikdy nejí a nesedí v jedné místnosti s muži. Připraví jídlo, ale nesmí ho přinést do místnosti, kde se jí. Vždy jde pár kroků za mužem. Na ulici ji můžeme potkat jen zřídka.

Jak je to s chudobou?

Chudoba je přítomná všude. Nejhorší jsou na tom křesťané, kteří jsou tou nejnižší společenskou vrstvou. Potkáme tam biblické nádeníky – tzn. lidi, kteří každý den čekají u silnice, aby je někdo najal na práci. Velmi často potkáte děti, které od rána do večera pracují a nemohou chodit do školy.

Zdroj: www.oblati.cz

Jaké jsou tam děti? Liší se od nás?

Děti jsou úžasné, takové rozesmáté, upřímné, dobrosrdečné, i když to mají v životě velmi těžké.

Splnily se Vaše představy o této cestě?

Byl jsem náramně spokojený a opravdu mě tato cesta velice obohatila, umožnila mi dívat se jinak na život na člověka.

Kam bude směřovat vaše další cesta?

Teď jsem byl mezi Indiány a Eskymáky na severu Kanady. Jinak ještě nevím, kam pojedou dál. Věřím ale, že nějaká další misijní cesta bude.

Rozhovor připravila: **Anička**.

Zdroj: www.oblati.cz

Pozn. redakce: Misionáři obláti Panny Marie Neposkvrněné v současnosti působí v 70 zemích světa. Jak bylo již uvedeno výše, věnují se převážně misijní činnosti. Zajišťují např. materiální pomoc pro chudé obyvatele rozvojových zemí. K tomuto účelu založili také svojí vlastní misijní organizaci, která nese název „Mariánské misijní dílo“ (MMD) a má velice podobné poslání jako naše „Papežské misijní dílo“ (PMD), o kterém jste se mohli více dozvědět z předchozích čísel Klubička.

Vtipy

Na celnici zastaví kamion a celní policisté ho začnou prohlížet. Za chvíli přijde podřízený k nadřízenému a říká: „Pane, odhalil jsem ho. Říká, že veze džem, v papírech má napsáno "jam" a veze marmeládu!“

Úvaha učitele na hodině fyziky: "Kdyby žáci v zadních lavicích byli tak ticho, jako žáci v prostředních lavicích, kteří si čtou časopisy, mohli by žáci v předních lavicích nerušeně spát... ."

Pepíček neumí říkat „r“. Maminka ho pošle pro vydru do obchodu. Pepíček v obchodě říká paní prodavačce: „Dobrý den, prosím jednu vydru.“ Prodavačka se podiví, ale dá mu tu vydru. Na ulici potká dva policisty, a ti se ho ptají: „Co to tady tak smrdí?“ A Pepíček slušně odpovídá: „Vydva.“

Jede automobilista, když tu ho předběhne kuře. Automobilista přidá, ale nedokáže jej dohonit, pouze vidí, jak zaběhlo do statku. Dojede tam a ptá se statkáře, zda je to pravda, že má tak rychlé kuře. „Ano, mám. Je speciálně vyšlechtěné, aby mělo velká stehýnka.“ - „A neprojevuje se to na chuti?“ - „Nevím, ještě jsme žádné nechytily!“

Tereze přijde pozdě do školy a zrovna se vyučuje čeština. Paní učitelka se jí hned ptá: „Řekni mi větu tázací!“ Tereza ji neposlouchala a zmateně říká: „Co že mám dělat?“

K Ř Í Ž O V K A

1. Noční pták							
2. Anglicky „Červenec“							
3. Část obličeje							
4. Pohádková bytost							
5. Číslovka							
6. Padající voda							
7. Pomůcka na zahradě							
8. Německy „Konec“							
9. Opak dne							
10. Část jídelního příboru							

Nové nápady pro Klubíčko

➤ Vyhlášíme hlasování o nové podobě našeho časopisu:

Co by se mělo objevit v dalším čísle Klubíčka? Zkus nám do redakce napsat svoje otázky a nápady, o nichž by ses chtěl něco dozvědět.

Máš svůj vlastní příběh (pohádku, slohovku) a chtěl bys, aby si jej mohli přečíst i tvoji spolužáci? Nebo rád kreslíš, vymýšlíš hádanky, vtipy nebo básničky?

Svoje nápady či výtvary posílejte na adresu redakce Klubíčka: klubicko.czs@seznam.cz.

Za vaše rady a příspěvky předem děkujeme.

➤ Soutěž o NEJHEZČÍ POKLADNIČKU

Možná už jste slyšeli něco o projektu PMDD s názvem „Misijní bombónek“. O této sbírce, kterou má nastarost každý dětský misionář vám více prozradí příští číslo Klubíčka. Ale ještě před tím pro vás máme důležitý úkol: **Nakreslit a vyrobit kasičku**, kterou umístíme v prostorách školy, do které budou moct všichni žáci vhodit svoje uspořené mince pro své kamarády v misijních oblastech. Prosíme vás tímto o pomoc. Nakreslete tedy obrázek misijní kasičky na projekt „Misijní bombónek“ (motiv bombónku by se tam mohl objevit☺) a svůj návrh odevzdejte svojí paní učitelce třídní nebo jej pošlete na emailovou adresu Klubíčka: klubicko.czs@seznam.cz. Výherce získá malý misionářský dárek☺.

V příštím čísle najdete:

- Jarní říkanky, vtipy a hádanky pro nejmenší
- Rozhovor s paní učitelkou z naší školy
- Velikonoční příběh a spoustu informací o tomto největším křesťanském svátku
- A mnoho dalších zajímavostí, nápadů, obrázků a fotek ze světa misíí.

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Anička, Bětko, Judit, Míša, Honza, Markéta, Kiky a Terka.

Odpovědný redaktor: Veronika Iňová.

Tisk: CZŠ, Rudolfovská 23 v Č. Budějovicích.

Kontaktní adresa: klubicko.czs@seznam.cz.